

Tafsir Juzz Amma

Surat Al-Fajr

Capitolul: Revărsatul Zorilor

Surat Al-Fajr

Capitolul: Revărsatul Zorilor

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim

Surat Al-Fajr este o Sură meccană și are ca obiective prezentarea consecințelor care vor fi suportate de cei nelegiuiți, arată înțelepciunea aflată în încercări și reamintește despre Viața de Apoi.

Traducerea sensurilor:

Versetul 1. „Pe zori!”

Adică: Allah Preaînaltul a Jurat pe zori.

Dar ce sunt zorile?

Zorile reprezintă momentul de tranziție dintre noapte și zi adică o ruptură luminoasă care vestește începutul unei zile noi.

În Islam, există două tipuri de zori:

1. Zorii falși (Al-Fajr *al-Kadhib*)
2. Zorii adevărați (Al-Fajr *as-Sadiq*)

Profetul Muhammad ﷺ ne-a explicat că zorii falși nu marchează începutul timpului pentru Rugăciunea Fajr și nici nu obligă la încetarea mâncatului sau băutului pentru cei care Postesc, fie că este Post voluntar sau în luna Ramadan.

El ﷺ a comparat zorii cu coada unui lup, adică sunt drepte, iar zorii sunt lumini *verticale*, care apar pe Cer pentru câteva momente, apoi dispar.

După acest fenomen trecător urmează zorii adevărați cei care se răspândesc *orizontal* pe linia orizontului.

Aceștia sunt semnul real că a început ziua și că timpul pentru Rugăciunea Fajr a intrat, iar cel care dorește să Postească trebuie să înceteze să mănânce și să bea.

Așadar, atunci când Allah Preaslăvitul Jură pe zori în Coran, El Jură pe un fenomen profund și măreț, care arată precizia cu care Allah a rânduit ciclul zilei și al nopții.

2. Și pe cele zece nopți!

Adică: Unii învățați au spus că expresia „cele zece nopți” se referă la primele zece zile ale lunii Dhul-Hijjah, despre care Profetul ﷺ a spus că nu există alte zile în care faptele bune să fie mai iubite de către Allah decât în aceste zece zile.

Alți învățați însă au spus că, din moment ce Allah menționează „zece nopți” (nu „zile”), este vorba, de fapt, despre ultimele zece nopți ale lunii Ramadan, o perioadă binecuvântată ce conține Noaptea Destinului (Laylat al-Qadr), care este mai valoroasă decât o mie de luni.

Aceasta este considerată ca fiind opinia cea mai puternică și autentică.

3. Pe cel care are pereche și pe cel fără pereche

Adică: Și Allah a Jurat pe „Cel cu pereche” și pe „Cel fără pereche”.

Cuvântul „Şafa'” (شفع) se referă la lucrurile care sunt în pereche, în timp ce „Uitr” (وتر) sau „Uatr” (ambele forme fiind corecte) înseamnă ceea ce este impar sau unic.

De exemplu, Allah este Uitr - adică Unic, Singurul, fără pereche.

Profetul ﷺ a spus:

„Allah este Uitr (Unic) și iubește Uitr-ul.”

4. Și pe noaptea ce se scurge!

Adică: Și Allah a Jurat și pe noaptea care vine. Noaptea, este un timp binecuvântat cu o încărcătură spirituală aparte.

Profetul Muhammad ﷺ obișnuia să călătorească în timpul nopții și ne-a spus că distanța parcursă noaptea este mai ușor de suportat și pare mai scurtă. Este ca și cum noaptea ar ușura călătoria.

Tot noaptea este și un moment de aducere aminte a lui Allah, de rugăciune și de apropiere sinceră de El.

În ultima treime a nopții, Allah Preaînaltul Coboară în Cerul cel mai de jos și Întreabă:

*„Este cineva care cere Iertarea Mea, ca să-l iert?
Este cineva care Mă roagă, ca să-i răspund?
Este cineva care cere, ca să-i dau?”*

Aceasta este dovada Iubirii și Îndurării nemărginite a lui Allah, oferită nouă în fiecare noapte ca o oportunitate unică de întoarcere și apropiere sinceră de El.

5. Oare este acesta un Jurământ pentru cel cu pricepere?

Adică: Oare în această reamintire este un Jurământ care să poată fi de folos celui cu pricepere?

6. Oare nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu Ad

Adică: Oare nu ai văzut, o, Profetule, ce a făcut Domnul tău cu Ad, poporul lui Hud (*as*) atunci când l-au acuzat pe Mesagerul lor de minciună?

Allah le reamintește oamenilor de popoarele din trecut, ca lecție și avertisment. Ad era un trib puternic și impunător, căruia Allah i-a trimis un Profet - pe Hud (Pacea fie cu el).

Acești oameni erau cunoscuți pentru forța și statura lor impresionantă.

În Coran, Allah îi descrie ca fiind „ca niște stâlpi uriași”, sugerând puterea, soliditatea și măreția fizică. Erau mai puternici decât orice alt popor de până atunci, însă această putere nu i-a salvat de pedeapsa lui Allah atunci când au respins Adevărul.

7. Cu Iram, [cetatea] cu corturi ridicate,

Adică: Neamul lui Ad, numit după străbunul lor Iram, cel cu cetăți cu stâlpi înalți sau după o altă interpretare- ei fiind foarte înalți.

8. Care nu a mai fost alta creată asemenea ei printre cetăți

Adică: Cea asemenea căreia Allah nu a mai creat o alta printre cetăți. Nu exista alt popor asemenea lui.

9. Și cu cei din neamul Thamud, care au tăiat stâncile din vale [pentru a-și construi locuințe],

Adică: Oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu Thamud - poporul profetului Salih (Pacea fie cu el)?

Ei au săpat în stâncile munților și și-au construit locuințe trainice, direct în piatră. Erau atât de puternici, încât modelau cu ușurință stâncile și munții, transformându-le după voința lor.

Însă, în ciuda acestor binecuvântări, acest trib a fost pedepsit aspru de către Allah pentru necredința și nesupunerea lor.

Profetul Muhammad ﷺ ne-a învățat că, dacă trecem prin locul unde aceștia au fost pedepsiți, nu ar trebui să zăbovim acolo, iar dacă nu avem altă rută, să o traversăm totuși pe aceea cu teamă, umilință și amintindu-ne de pedeapsa lui Allah. De asemenea, suntem îndemnați să facem rugi (Duaa), cerând ca Mânia lui Allah să nu se abată și asupra noastră.

10. Și cu Faraon, stăpânul soldaților (sau țărășilor- în altă interpretare)

Adică: Oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu Faraon, cel care avea o armată puternică prin care îi asupra și pedepsea pe oameni?

În ceea ce privește cuvântul „al-autad” (أوتاد) menționat în Coran, învățații au avut opinii diferite.

Unii au spus că se referă la armata impunătoare a lui Faraon care erau ca și țăruii iar alții au interpretat că este vorba despre niște țărui reali pe care Faraon îi folosea pentru a lega, crucifica sau tortura oamenii acesta fiind un simbol al tiraniei și cruzimii sale.

În ambele cazuri, termenul evocă imaginea unei puteri opresive, însă nici armata, nici metodele sale de tortură nu l-au putut salva de pedeapsa lui Allah.

11. Care au fost nelegiuiri în cetățile [lor]

Adică: Toți aceștia au fost nelegiuiri într-o tiranie și neleguire, și fiecare a încălcat Porunca lui Allah în cetățile sale.

12. Și au înmulțit stricăciunea în ele?

Adică: Și au răspândit stricăciunea pe pământ, prin necredința lor și prin păcatele pe care le-au înmulțit.

Cea mai gravă formă de stricăciune a fost răspândirea politeismului (Șirk-ului) atribuirea de parteneri lui Allah, fie prin adorarea altor dumnezei, fie chiar prin idolatrizarea unor oameni pioși.

Această deviere gravă de la monoteism a fost condamnată clar de Profetul Muhammad ﷺ, care ne-a avertizat spunând:

„Nu exagerați în laudele la adresa mea, așa cum au exagerat creștinii cu Iisus, fiul Mariei.”

(Sahih Bukhari)

13. Așadar, Domnul tău a vărsat asupra lor chinuri felurite!

Adică: Și astfel, Allah a coborât asupra lor chinuri crunte și i-a dezrădăcinat pe ei de pe pământ!

14. Cu adevărat, Domnul tău vă Observă!

Adică: Cu adevărat, Domnul tău, o, tu, Profetule, este la pândă în privința faptelor omului și le veghează, pentru a-l răsplăti pe cel care face bine cu Paradisul, iar pe cel care face rău cu Iadul! Și de vreme ce pe popoarele pe care le-a distrus, Allah le dăruise mai înainte cu putere și binecuvântări, a vădit prin aceasta ca binecuvântarea [cu bunuri] nu este un indiciu al Mulțumirii lui Allah față de ei și a Spus:

15. Cât despre om, când Domnul său îl încearcă și îl cinstește și este Îndurător cu el, atunci el zice: „Domnul meu m-a cinstit!

Adică: Cât despre om, stă în natura sa ca atunci când Domnul său îl încearcă, îl cinstește și îl binecuvântează cu avere, copii și faimă, să considere că aceasta este o înnobilare de la Allah și să spună: „Domnul meu m-a cinstit, pentru că eu merit să fiu înnobilat [și cinstit] de El!"

16. Însă când Domnul său îl încearcă și-i micșorează lui înzestrarea, atunci el zice: „Domnul meu m-a umilit!”

Adică: Însă când Domnul său îl încearcă și-i micșorează lui înzestrarea, atunci el crede că este neînsemnat pentru Domnul său și va zice: „Domnul meu m-a umilit!” Allah Preaînaltul oferă din binecuvântările acestei lumi atât celor pe care îi Iubește, cât și celor pe care nu îi iubește. Însă credința (Imanul) - cea mai valoroasă binecuvântare - este dăruită doar celor pe care Allah îi Iubește cu adevărat.

Să luăm un exemplu: dacă privim spre unele țări islamice, vedem că unele dintre ele sunt afectate de război, foamete, nedreptate și conducători corupți. În ciuda acestor încercări, oamenii de acolo continuă să își trăiască viața în credință, urmând Coranul și Legile lui Allah. Allah le trimite încercări grele, însă acest lucru nu înseamnă că El este mâniat pe ei.

Fie ca Allah să le ușureze situația și să nu ne încerce!

Pe de altă parte, dacă ne uităm la unele țări neislamice, vedem prosperitate materială, infrastructură modernă și o natură frumoasă.

Cu toate acestea, rata sinuciderilor și a depresiei este printre cele mai mari. De ce? Răspunsul este simplu: pentru că s-au îndepărtat de Dumnezeu!

Așadar, nu ar trebui să judecăm o carte după copertă. Un popor aflat în suferință nu este neapărat pedepsit de Allah, iar prosperitatea altora nu înseamnă automat că sunt iubiți de El. Cel mai important este ca omul să-și păstreze credința curată și vie.

Vedem în unele țări în care musulmanii sunt persecutați, copiii lor și cei dragi le sunt uciși, și totuși, gurile lor nu spun altceva decât:

„Alhamdulillah” (*Toată Lauda I se cuvine lui Allah*)

„Hasbun Allahu wa ni‘ma al-Uakil” (*Allah ne este de ajuns și El este Cel mai bun Ocrotitor*).

Aceasta este puterea credinței adevărate, o credință care nu se clatină în fața necazurilor.

Allah răsplătește fiecare faptă corect și cu dreptate astfel încât dacă o persoană care nu crede în Allah face fapte bune, va fi răsplătită în această viață, însă nu va avea parte de răsplată în Viața de Apoi.

Pe de altă parte, un credincios sincer poate suferi în această viață, însă răsplata lui deplină îl va aștepta în Viața de Apoi - și ce răsplată minunată este aceea! Acelui credincios se poate ca Allah să-i dea o parte din răsplată în această viață și să păstreze cealaltă parte pentru Viața de Apoi.

Numai Allah Știe și Numai El Decide-Slavă Lui!

Allah ne ocrotește în moduri pe care uneori nu le înțelegem. Așa cum noi protejăm o persoană bolnavă, interzicându-i anumite lucruri care i-ar putea face rău, la fel și Allah ne ține departe de anumite binecuvântări, pentru că, în realitate, ne-ar putea face rău. De exemplu, unii oameni primesc bogăție, dar aceasta devine o cauză a rătăcirii și a păcatului pentru ei.

Prin urmare, nici sărăcia și nici bogăția nu sunt semne sigure ale Iubirii sau Mâniei lui Allah. Ele sunt doar teste pentru a vedea cine este recunoscător, cine este răbdător și cine rămâne statornic.

Dacă ne uităm la cei mai de seamă zece companioni ai Profetului ﷺ cei cărora li s-a promis Paradisul, vedem că mulți dintre ei erau extrem de bogați. Însă Dunia nu era în inimile lor. Ei erau **primii** în rândurile de luptă, **primii** în a da caritate, **primii** la Posturile voluntare, **primii** la Rugăciune și **primii** în toate faptele bune.

Ei aveau Dunia (viața lumească) în mâinile lor, dar nu în inimile lor.

17. Dar nu! Voi nu-l cinștiți pe orfan

Adică: Dar nu, lucrurile nu stau așa cum își imaginează acest om, și anume că binecuvântările sunt un indiciu al Mulțumirii lui Allah față de robul Său și că nenorocirea este un semn al lipsei de valoare a robului la Domnul său!

Profetul ﷺ a spus că cel care îngrijește un orfan va fi atât de aproape de el în Paradis- și a ilustrat acest lucru apropiindu-și două degete: adică nu va exista aproape nicio distanță între ei.

Dar ce înseamnă, de fapt „orfan”?

În Islam, orfanul este copilul care nu a atins încă vârsta pubertății și al cărui tată a decedat. Dacă mama copilului moare, acesta nu este considerat orfan, pentru că, în sistemul islamic, tatăl este cel responsabil de susținerea financiară a familiei.

După ce copilul atinge pubertatea, nu mai este considerat orfan în sensul juridic islamic.

Allah Preaînaltul ne poruncește să protejăm și să sprijinim orfanii, însă acest lucru nu înseamnă să-i adoptăm în sensul occidental al termenului, adică dându-le numele nostru de familie.

În Islam, acest lucru nu este permis. Allah
Spune în Coran:

**„Numiți-i după tații lor; acesta este mai drept
înaintea lui Allah” [Coran, 33:5]**

Din păcate, unele surori, atunci când se căsătoresc, preiau numele de familie al soțului, lucru care nu este corect din punct de vedere islamic. Femeia are o identitate proprie și nu este obligată - și nici recomandat - să-și schimbe numele de familie; ea trebuie să-și păstreze numele de familie, adică numele tatălui ei. Același principiu se aplică și în cazul orfanilor, deși, la începutul Islamului, acest aspect fusese permis. Profetul ﷺ a primit cadou un servitor, un copil aflat înainte de pubertate pe nume Zayd. Profetul ﷺ s-a atașat profund de el, iar oamenii au început să-l numească Zayd ibn Muhammad (Zayd fiul lui Muhammad). Allah însă a revelat un Verset în care a Poruncit clar că fiecare persoană trebuie să fie numită după tatăl său biologic.

18. Și nu vă îndemnați la hrănirea sărmanului

Adică: Și nu vă îndemnați unii pe alții la hrănirea sărmanului care nu găsește cu ce să se hrănească. Din păcate noi aruncăm o mare parte din alimente, risipim mult prea mult. În casele noastre expiră alimente pe când alții nici nu au curajul să viseze la ele.

19. Și mâncați moștenirea cu lăcomie

Adică: Și mâncați cu înverșunare drepturile celor slabi, dintre femei și copii, fără a ține cont de situația lor. Moștenirea dragi frați și surori trebuie să fie împărțită corect iar Allah îi amenință pe acești oameni.

20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini!

Adică: Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini, și sunteți zgârciți întru dăruirea sa pe Calea lui Allah, de teamă pentru ea!

Natura omului este astfel: suntem înclinați spre bogățiile acestei lumi. Allah Preaînaltul Spune că, dacă Fiul lui Adam (adică omul) ar avea o vale plină cu aur, și-ar dori și o a doua, iar dacă ar avea-o și pe aceasta, ar râvni și la o a treia. Nimic nu-l va putea satisface, decât pământul care îl va acoperi la moartea sa. Adică doar moartea va putea opri această dorință nesfârșită - SubhanAllah!

Fie ca Allah să ne dăruiască înțelepciune și cumpătare!

21. Nu! Când Pământul va fi prefăcut în pulbere

Adică: Amintiți-vă când pământul se va mișca puternic și se va cutremura.

22. Și va veni Domnul tău, când Îngerii vor sta în rânduri

Adică: Și va veni Domnul tău, o, tu, Profetule, pentru a împărți între supușii Săi, și când și Îngerii vor veni rânduri după rânduri.

23. Și va fi adus în Ziua aceea Iadul, în Ziua aceea omul își amintește. Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea?

Adică: Și în Ziua aceea Gheena va fi adusă, având șaptezeci de mii de funii. Cu fiecare funie, șaptezeci de mii de Îngeri, trăgându-o. În Ziua aceea omul își amintește de cele pe care nu le-a împlinit într-o dreptate în privința lui Allah.

Și cu ce să-i mai fie lui de folos amintirea în acea Zi; Ziua destinată răsplătii, ci nu plinirii de fapte bune?!

24. Și va zice el: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!

Adică: Și el va zice datorită puternicelor sale remușcări: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi făcut mai înainte fapte bune pentru Viața mea de Apoi, care este de fapt Viața cea Adevărată!"

25. Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El

Adică: Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește Allah; pentru că Pedeapsa lui Allah este mai Puternică și mai Statornică.

26. Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El.

Adică: Și nimeni nu va fi legat în lanțuri, mai strâns decât sunt legați cei necredincioși. Și atunci când Allah a menționat răsplata necredincioșilor, a menționat și recompensa dreptcredincioșilor și a Spus:

27. [Celor dreptcredincioși li se vor spune] „O, tu suflet liniștit!

Adică: Însă în ceea ce îl privește pe sufletul cel liniștit, în momentul morții lui i se va spune: „O, tu suflet liniștit într-o credință și fapte bune!”

28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat

Adică: Întoarce-te la Domnul tău, mulțumit și împăcat cu El, pentru marea răsplată pe care tu o obții. Și vei fi acceptat de Allah, Preaslăvitul, Care va fi mulțumit de tine pentru faptele tale bune.

29. Și intră între robii Mei

Adică: Și intră împreună cu robii Mei cei dreptcredincioși.

30. Și intră în Raiul Meu!

Adică: Și intră împreună cu ei în Raiul Meu, pe care L-am pregătit lor!

Islam4Ro

www.islam4ro.com

Islam4ro@gmail.com